

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 133

гр. Перник, 16.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разглежда докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно частно гражданско дело № 20241700500010 по описа за 2024 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 423 ГПК.

П. Й. П. е подал молба с възражение по реда на чл. 423 ГПК, като твърди, че е разбрал за издадената срещу него и в полза на „Топлофикация-Перник“ АД заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 2655/2022 г. на Районен съд Перник от съобщение за образуването на изпълнително дело № 707/2023 г. по описа на ЧСИ А.В., рег. № *** при КЧСИ (с правоприменик ЧСИ Г.К.). Заявява, че от 2008 г. не живее на постоянния си адрес, а в жилище с адрес ***. Иска възражението му да бъде прието и претендира разноски.

Насрещната страна „Топлофикация-Перник“ АД е изразила становище за неоснователност на молбата и също претендира разноски.

Окръжен съд Перник, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

По силата на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № 1578 от 16.05.2022 г., издадена по ч.гр.д. № 2655/2022 г. на Районен съд Перник, П. Й. П. е осъден да заплати на „Топлофикация-Перник“ АД сумата от 1081,27 лв., представляваща стойност на потребена топлинна енергия в имот с адрес *** в периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 16.05.2022 г. до окончателното заплащане на вземането, както и сумата от 127,35 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 09.07.2020 г. до 13.04.2022 г.

При връчването на заповедта П. Й. П. не е намерен на постоянния си адрес (съвпадащ с посочения в заявлението, с настоящия и с този на топлоснабдения имот – ***) при три

посещения в продължение на един месец. Не е намерено и друго лице на адреса, което да е съгласно да получи съобщението. Предвид тези обстоятелства, процедурата по чл. 47, ал. 1 ГПК се явява спазена, и съгласно чл. 47, ал. 2 ГПК е залепено уведомление на вратата на входа на жилищния блок. До изтичането на законоустановения двуседмичен срок, посочен в уведомлението, П. Й. П. не се е явил в канцеларията на съда, за да му бъде връчена лично заповедта за изпълнение.

При липсата на посочени в призовката установени от връчителя причини за ненамирането на длъжника на адреса, заповедният съд е приел, че заповедта за изпълнение е редовно връчена по силата на фикцията на чл. 47, ал. 5 ГПК и е влязла в сила по аргумент за обратното от чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК (ред. ДВ, бр. 100 от 2019 г.), поради което е издал изпълнителен лист.

От съдържанието на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК следва, че при връчване по реда на чл. 47 ГПК, когато длъжникът не живее на адреса, заповедта за изпълнение не влиза в сила и съдът трябва да даде указания на заявителя за предявяване на иск. Макар в нормата да е отбелязано, че данните, че длъжникът не живее на адреса, следва да са събрани от връчителя, от значение е обективната истина, а не дали връчителят е посочил такива данни.

Връчителят е длъжностно лице и неговите удостоверения в призовката □ придават характер на официален удостоверителен документ със съответната материална доказателствена сила – чл. 179, ал. 1 ГПК. Няма пречка истинността на удостоверените факти да бъде оборена в производството по чл. 423 ГПК. Това следва както от хипотезата на ненадлежно връчване по чл. 423, ал. 1, т. 1 ГПК, обуславяща приемане на възражението, така и от приложимата по аналогия норма на чл. 193 ГПК. На още по-голямо основание в това производство могат да бъдат установени всички факти, за които връчителят дължи сведения, но не е успял да ги събере по каквато и да било причина. Тук е мястото да се отбележи още, че систематическото тълкуване на чл. 423, ал. 1, т. 1 ГПК с чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК налага извод за едно допълнително основание за приемане на възражението по чл. 423 ГПК. Възражението подлежи на приемане както при ненадлежно връчване на заповедта, така и при фиктивно връчване по чл. 47, ал. 5 ГПК, когато длъжникът не живее на съответния адрес. В последната хипотеза е налице пречка заповедта да влезе в сила така връчена, но неправилната преценка на заповедния съд за това не може да бъде ревизирана извън производството по чл. 423 ГПК. Следователно при въведени съответни твърдения в молбата на длъжника до съда, в производството по чл. 423 ГПК може да бъде установявано обстоятелството дали към момента на връчване на заповедта длъжникът е живеел на адреса.

С тази цел в случая в откритото съдебно заседание са разпитани като свидетели доведените от молителя Б.Г.А. и М.Б.М., и двете живущи във входа на жилищния блок, в който се намира постоянният му адрес. Показанията им са ясни, последователни и съответстващи помежду си, поради което съдът им дава вяра. Въз основа на тези показания се установява по категоричен начин, че П. Й. П. не живее на постоянния си адрес от повече от десет години. Тоест той не е живеел там и през 2022 г., когато връчителят го е търсил в период от един календарен месец, за да му връчи лично заповедта за изпълнение. Ето защо, следва да бъде преразгледан изводът на заповедния съд, че са настъпили предпоставките за влизане в сила на заповедта за изпълнение. Налице е посочената в чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК пречка - длъжникът не живее на адреса, на който е осъществено връчване на заповедта по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. Както вече се обсъди, това се явява допълнителна хипотеза към

системата от основания по чл. 423, ал. 1 ГПК за приемане на възражението срещу заповедта за изпълнение. По тези съображения разглежданата в настоящото производство молба следва да бъде уважена.

Приемането на възражението води до спиране на изпълнението - чл. 423, ал. 3, изр. 2 ГПК. Предвид данните за образувано изпълнително производство, съдът намира, че следва служебно да уведоми съответния съдебен изпълнител за тази последица.

С оглед възстановената висящност на заповедното производство, след връчването на определението делото следва да се върне на заповедния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по заповедното дело с даване на указания на заявителя по чл. 415 ГПК – чл. 423, ал. 4, изр. 1 ГПК.

По претенциите за разноси настоящият съд не е компетентен да се произнесе. Същите подлежат на разглеждане в исковото производство при предявяване на иск в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК или в заповедното производство при обезсилване на заповедта по реда на чл. 415, ал. 5 ГПК поради неподаден установителен иск.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА възражението на П. Й. П., ЕГН *****, срещу издадената заповед за изпълнение от 16.05.2022 г. по ч.гр.д. № 2655/2022 г. на Районен съд Перник.

СПИРА изпълнението на заповедта за изпълнение.

ВРЪЩА делото на Районен съд Перник за продължаване на съдопроизводствените действия по заповедното дело с даване на указания на заявителя по чл. 415 ГПК.

Настоящото определение да се връчи на страните по делото, както и да се изпрати на ЧСИ Г.К., рег. № *** при КЧСИ, като правоприменник на ЧСИ А.В., рег. № *** при КЧСИ, за сведение и изпълнение по изпълнително дело № 20238130400707.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____